

قرآن به ما می‌فرماید: «خُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا» یعنی انسان ضعیف خلق شده است ولی بنا

نیست که ضعیف بماند.

شماره پرسش: ۲۲۳۲۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۴/۱۵ ۰۳:۴۳:۵۱

متن پرسش

جناب استاد با سلام و تشکر از بابت پاسخگویی و صرف وقت گرانبها دو سوال از خدمتتون دارم: ۱. چیزی که در این چند سال از تلاش های بی ثمر خودم در مسیر سیر الی الله فهمیدم این است که هر وقت انگیزه و همت بالایی داشتم در این مسیر موفق تر بودم و هر وقت نداشتم به هیچ نتیجه ای نرسیدم. حالا سوالم اینه که من به توصیه خیلی اساتید عمل کردم ولی چون انگیزه قوی ای نداشتم غالباً در همان ابتدا یا در میانه راه جا زدم. به نظر میاد آدم اول باید دنبال کسب انگیزه و همت قوی باشه. اینطوری مسیر، خودش روشن میشه. این انگیزه قوی و همت بالا چگونه به دست میاد، اصلاً آیا اکتسابی است یا ذاتی؟ ۲. احساس می کنم دارای خبث طینت شدیدی هستم، مهمترین دلیلش هم این است که معمولاً از موفقیت اطرافیانم شاد نمی شم و اکثراً حسادت می کنم و هیچ وقت هم به دنبال برطرف کردن غم و مشکل آدم های اطرافم نیستم، منفعت طلبی شخصی بالایی دارم. شدم مصداق این ضرب المثل: دیگری که برای من نجوشه... و فکر می کنم بیشتر مشکلات و ناکامی های من هم از همین خبثات باطنی است چون دچار ضیق صدر شدیدی هستم. آیا چاره ای برای دو امر بالا سراغ دارید؟ سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- با نظر به کمالات انسان کامل و راهی که در مقابل ما برای رسیدن به آن فضائل هست، می‌توان انگیزه و همت خود را صد چندان کرد ۲- فراموش نکنید که خداوند در قرآن به ما می‌فرماید: «خُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا» یعنی انسان ضعیف خلق شده است ولی بنا نیست که ضعیف بماند. این ضعف‌هایی که در خود برشمردید لازمه‌ی اولیه‌ی خلقت است و با برنامه می‌توان از یک‌یک آن‌ها عبور کرد در آن صورت است که کمالات مخصوص به خودتان برایتان به میان می‌آید وگرنه اگر انسان از اول، خوب بود که آن کمالات از آن او نبود! موفق باشید